

[Kurt Brauer.]

fordi han altid giver én anledning til at begynde sin tale heroppefra ret optimistisk. Jeg tænker på hr. Valbaks bemærkninger om automatikken, hvor han gjorde sig til talsmand for, at vi på et eller andet tidspunkt må have indbygget en helt automatisk indiskutabel regulering af de ydelser, som i dag er til behandling. Jeg skal tilslutte mig dette standpunkt. Dog ville jeg hellere have været lidt mere præcis. I stedet for ikke at sige noget bestemt om tidspunktet kunne jeg tænke mig at anbefale tidspunktet som værende nu. Vi tilsluttede os i sin tid påstanden om, at pensionisterne fik for lidt sidste gang, og at de i det hele taget får for lidt, og vi agter naturligvis ligesom socialdemokratiet at fastholde denne påstand og om nødvendigt omsætte et rimeligt krav i et ændringsforslag, som til sin tid kan komme til afstemning her i tinget.

I det sidste lovforslag, som er til behandling her, om omsorg for invalide- og folkepensionister, er der et problem, som jeg gerne vil nævne her — ikke fordi jeg venter at kunne få svar på det, og jeg nævner det med en lille smule nervøsitet. Det er det problem, der opstår, hvor en kommune har et geriatrisk center samme sted, som man bruger til at indlægge gamle syge mennesker på. Når man ligger på hospitalet, fordi der ikke er plads på et plejehjem, får man naturligvis sin pension udbetalt; alle hospitalspatienter får naturligvis deres indtægter, så længe de er i den uheldige situation at være nødt til at ligge på hospitalet. Overføres de derimod til et kommunalt plejehjem, ryger de ned på dette lompepengebeløb, vi taler om her. Det har været aktuelt i en kommune, og jeg vil håbe, at vi på en eller anden måde kan komme til at se på dette problem under udvalgsarbejdet.

I øvrigt skal jeg bare sige, at vi naturligvis støtter denne regulering; det er rimeligt, at der skal reguleres. Med hensyn til satsene forbeholder vi os vor stilling.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil takke samtlige ordførere for den velvillige behandling af lovforslagene. Jeg håber, jeg må fortolke det sådan, at det også vil være muligt at få en hurtig udvalgsbehandling

gennemført. Det har jo betydning for kommunerne, at vi kan få disse lovforslag vedtaget inden 1. januar 1970, så man kan gå i gang med de nødvendige udregninger af pensionerne fra 1. april 1970.

Jeg er naturligvis villig til i folketingsudvalget at give de oplysninger, som blev efterlyst både af socialdemokratiets ordfører, hr. Bundvad, og fra anden side. Må jeg med hensyn til det spørgsmål, om pensionisterne har fået tilstrækkelig kompensation, ligesom socialdemokratiets ordfører henviser til finansministerens udtalelser; vi må vente med at tage endelig stilling, indtil vi har de nødvendige oplysninger om kommunernes beskatningsprocenter i 1970.

Med hensyn til spørgsmålet om at medtage folkepension til udlandet er jeg glad for, at der i samtlige partier er enighed om, at vi skal gå den foreslåede vej og gøre det til en egentlig ret; selv om vi har lempet administrationen i den sidste tid, er den hidtidige lovgivning sådan, at vi ikke kan gennemføre en administrativ ændring uden samtidig at ændre loven. Valget stod imellem, om vi skulle gennemføre det som en ret eller som en adgang til at ansøge herom, og vi valgte at gennemføre det som en ret. Jeg tror selv, at det er den rigtige vej, og derfor er jeg taknemlig for den tilslutning, der blev givet hertil.

Spørgsmålet om at finde det, der af flere ordførere blev kaldt et grundlag, således at man havde en indiskutabel, velstandsregulerende faktor — jeg tror, det var udtrykket — tror jeg vi kommer tilbage til ved behandlingen af det næste forslag. Men jeg vil allerede nu gerne sige til ordføreren for socialistisk folkeparti, at dette ikke er et spørgsmål om, hvilken vilje man har til det — for viljen har vi fra regeringens side — men hvilke faktiske oplysninger man har om indkomstudviklingen her i landet.

Endelig var der det geriatriske center og de perspektiver, der rejser sig dér ved mere fleksible anbringelser inden for et sådant center eller på plejehjem. Jeg er villig til med udvalget at overveje, om der er behov for, at vi ser nærmere på reglerne i omsorgslovens § 10, stk. 4. Vi skulle jo nødig kvæle de nye og gode initiativer på grund af, at vi havde for stive betalingsregler eller for